

আমাৰ লগত থাকক প্ৰতিদিনে শিকক

- ◆ সৰ্বপ্ৰথম আমাৰ সৃষ্টি কেতিয়া আৰু ক'ৰ পৰা হৈছিল ?
- ◆ মৃত্যুৰ আগৰ পিছৰ আৰু বৰ্তমান যুগৰ বিষয়ে এটি বিশেষ আলোচনা।
- ◆ মৃত্যুৰ সময়ত মুছলমান আৰু কাফিৰে কি দেখা পায়।
- ◆ মৃত্যুৰ পিছত ৰূহ ক'ত যায় ?, আলমে বাৰযাখ কি ?
- ◆ মৃত্যুৰ পিছত ৰূহৰ সম্পৰ্ক শৰীৰৰ লগত থাকেনে ?
- ◆ ফিৰিস্তা কবৰত কেনেকুৱা ৰূপত উপস্থিত হ'ব ?
- ◆ মৃত্যুৰ পিছত কি হ'ব, কবৰত কি প্ৰশ্ন কৰা হ'ব ?
- ◆ শৰীৰ মাটিত মিলি যোৱাৰ পিছত কেনেকৈ পুনৰ্জীৱিত হ'ব ?
- ◆ টোপনি গ'লে ৰূহ ক'ত থাকে ?, টোপনিৰ পদ্ধতি নবীৰ পৰা।

◆ জন্মৰ পূৰ্বে ক'ত আছিলোঁ ?

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ عَزَّوَجَلَّ وَرَسُوْلُهُ اَعْلَمُ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

আমাৰ সৰ্বপ্ৰথম সৃষ্টি ক'ৰ পৰা হৈছিল

১

❖ সৰ্বপ্ৰথম আমাৰ সৃষ্টি কেতিয়া আৰু ক'ৰ পৰা হৈছিল ❖

❖ আল্লাহৰ পাকে কৈছে:

وَإِذْ أَخَذَ مَرْتَكٍ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن نَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

আৰু স্মৰণ কৰা,যেতিয়া তোমাৰ
প্ৰতিপালকে আদম সন্তানৰ পিঠিৰ
পৰা তাৰ বংশধৰক উলিয়াইছিল
আৰু সিহঁতৰ নিজৰ বিষয়ে
স্বীকাৰোক্তি গ্ৰহণ কৰিছিল(আৰু
কৈছিল,) 'মই তোমালোকৰ বব
নহয় নে? সিহঁতে কৈছিল, 'হয়
নিশ্চয় আমি সাক্ষী থাকিলো'।
এইটো এইবাবে যে,তোমালোকে
যাতে কিয়ামতৰ দিনা ক'ব নোৱাৰা
যে,আমি এই বিষয়ত জ্ঞাত
নাছিলো। (ছুৰা আল আৰাফ:১৭২)

আনহাতে হাদিছ শ্বৰীফত
নবী স্বাল্লাল্লাহু আলাইহি
ৱাহাল্লামেও এই বিষয়ে খবৰ
দিয়ে যে:আল্লাহ পাকে আদম
আলাইহিছালামৰ পিঠিৰ পৰা
তেওঁৰ বংশধৰক উলিয়াইছিল।
(ترمذی، کتاب الطہیر، باب من سوره الاعراف، ৫/১০/১৬)

এই আয়াত ও হাদিছৰ বাখ্যা
কৰি তফছিৰে খাজিনত লিখা
আছে:বংশধৰক উলিয়াওৱা
সেই নিয়মতেই যিদৰে দুনীয়াত
এজনৰ পৰা আনজনৰ
জন্ম। অৰ্থাৎ হজৰত আদম
আলাইহিছালামৰ

পিঠিৰ পৰা তেওঁৰ সন্তানসকলক,
আৰু সন্তানসকলৰ পিঠিৰ পৰা
তেওঁলোকৰ সন্তান। এনেদৰেই
কিয়ামত পৰ্যন্ত জন্ম হ'ব লগা লোক।
আল্লাহ পাকে ৰুহ বোৰক
মস্তিষ্ক(আকল)দি সিহঁতৰ সন্মুখত
আল্লাহ যে "এক-অদ্বিতীয়,তেওঁ
কাৰো মুখাপেক্ষী নহয় সকলো
তেওঁৰেই মুখাপেক্ষী,তেওঁৰ সমতুল্য
কোনো নাই।" ইয়াৰ ওপৰত প্ৰমাণ
ও দলিল দি আল্লাহে তেওঁ মা'বুদ ও
মালিক তথা উপাস্য হোৱাৰ সাক্ষ্য
বিচাৰিছে। তেতিয়া সকলোবোৰ
ৰুহে(আত্মা)কৈছে: 'হয় নিশ্চয়,আমি
নিজৰ প্ৰতি স্বীকাৰোক্তি গ্ৰহণ
কৰিছো আৰু তোমাৰ বব তথা
উপাস্যতাৰ সাক্ষী দিছো(যে তুমিয়েই
আমাৰ স্ৰষ্টা,স্ৰষ্টাহে সৃষ্টিৰ ভাগ্য
নিয়ন্তা)।

(خازن، الاعراف، تحت الآيت ١٥٦-١٧٢/٢)

❖ ৰুহ(আত্মা)ৰ পৰা আল্লাহে তেওঁ
ৰ'ব(মালিক)হোৱাৰ সাক্ষী কিয় লৈছিল

যিবোৰে এক আল্লাহৰ অমান্য কৰি
কুফুৰ ও স্বীকৃত লিঙ থাকিব,সেইবোৰে
বিচাৰৰ দিৱসৰ দিনা ক'ব ইয়া আল্লাহ!
আমাৰ কোনো দোষ নাই। কাৰণ আমিটো

এইবিষয়ে
নাজানিছিলোৱেই
যে তুমি আমাৰ
ৰ'ব,স্ৰষ্টা,তোমাৰ
বাহিৰে অইন উপাস্য
নাই।
এ দয়ালু খোদা!
তুমিটো অজ্ঞাত লোকৰ
হিচাপ নোলোৱা
গতিকে আমাক এৰি
দিয়া আৰু শাস্তিমুক্ত
কৰা। সেয়েহে আল্লাহ
তাআ'লাই আগতেই
সমস্ত ৰুহৰ পৰা
সাক্ষী লৈছিল যাতে
কিয়ামতৰ দিনা সিহঁতে
কোনো আৰোপ লগাব
নোৱাৰে।

যথা আল্লাহে কৈছে:

أَن تَقُولُوا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ
هَذَا غَافِلِينَ

জীৱনৰ কেইবাটাও স্তৰ

২

(সাক্ষী এইবাবে লোৱা হৈছে)যে,তোমালোকে
যাতে কিয়ামতৰ দিনা ক'ব নোৱাৰা যে,আমি
এই বিষয়ত জ্ঞাত নাছিলো। তাৰোপৰি এই
সাক্ষীক পুনৰ মনত পেলাই দিয়াৰ বাবে
আল্লাহে নবী,ৰছুল সকলক পৃথিৱীত পঠায়।
কিতাপ নাজিল কৰি সিহঁতৰ সন্মুখত সত্য
উদঙাই দিয়ে। গতিকে এয়া আৰোপ লগোৱা
যে "আমি এই বিষয়ে জ্ঞাত নাছিলো"

গ্ৰহণযোগ্য নহ'ব।

(تفسير الأعراف، تحت الآية- ٢/١٧٢، ٢/١٧٨)

* ইয়াৰ পৰা বুজা আৱশ্যেকীয় কথা *

১)চৰিয়তৰ আদেশৰ প্ৰতি অজ্ঞাত থকা কোনো
ওজৰ তথা গ্ৰহণযোগ্য কথা নহয়। "মই অজ্ঞাত
আছিলোঁ বা মই নাজানিছিলোঁ" এইবোৰ কথাই
আল্লাহৰ আজাবৰ পৰা বচাব নোৱাৰিব।

২)আকিদাহত পূৰ্বপুৰুষৰ অনুসৰণ ঠিক নহয়।
আল্লাহে সুস্থ মস্তিষ্ক দান কৰিছে গতিকে নিজে
বিবেচনা তথা গৱেষণা কৰি সঠিক আকিদাহ
আকোঁৱালি লোৱা উচিত।

৩)গুণাহৰ কাম উদ্ভাৱন কৰাটো যদিও অতি
নিকৃষ্ট কাম কিন্তু পিছত উক্ত গুণাহ কৰোঁতাও
গুণাহগাৰ ও অপৰাধী বিবেচিত হ'ব। সিহঁতে
এয়া আৰোপ লগাব নোৱাৰিব যে এই গুণাহ
আমিটো উদ্ভাৱন কৰা নাই।

(تفسير صراط الجنان، تحت مذكره الآية)

কোৰআন ও হাদিছৰ আলোকত

* জীৱনক পাঁচটা স্তৰত বিভাজন কৰিব পাৰি *

১-আলমে আৰৱাহ(The World of Spirits),

য'ত আমাৰ
সৃষ্টিকৰ্তা,মালিক ও উপাস্য
আল্লাহে আমাৰ পৰা তেওঁ
ৰ'ব তথা স্ৰষ্টা হোৱাৰ
প্ৰতি সাক্ষী তথা স্বীকাৰক্তি
(Confession)লৈছিল।

(* "আলম(কাল বা যুগ)" সাধাৰণতে তিনি প্ৰকাৰৰ *

১)আলমে আৰৱাহ।

২)আলমে দুনীয়া।

৩)আলমে বৰযাখ।

আনহাতে জন্মলাভৰ
পূৰ্বৰ কালক 'আলমে
আৰৱাহ',জন্ম-মৃত্যুৰ
মাজৰ কালক 'আলমে
দুনীয়া', আৰু মৃত্যুৰ
পিছৰ কালক 'আলমে
বৰযাখ' বোলা হয়।)

২-আলমে

দুনীয়া(World)য'ত
আমি জন্ম হৈছোঁ। য'ৰ
পৰা সিমিত দিনকেইটা
অতিবাহিত কৰি গুছি
যাম।

৩-আলমে বাৰযাখ
(Duration between
Death and
Resurrection)

মৃত্যুৰ পিছৰ
পৰা কিয়ামতৰ
আৰম্ভনিৰ মাজৰ
সময়খিনিক আলমে
বৰযাখ বোলা হয়।
৪-হাচৰ বা বিচাৰৰ
দিৱস(Judgment
day)।যেতিয়া

আমি কবৰৰ পৰা
উঠিম আৰু হাচৰৰ
ময়দানত গৈ সু-কু
কৰ্মৰ হিচাপ দিম।

৫-বিচাৰৰ পিছত
আমাক আমাৰ
কৰ্মৰ প্ৰতিফলৰূপত
জান্নাত বা
জাহান্নামত প্ৰস্থান
কৰোৱা হ'ব।

সেয়েহে

আল্লাহৰ নবীয়ে ﷺ

কৈছে:

الدُّنْيَا مِرَّةٌ وَالْآخِرَةُ

দুনীয়া আখিৰতৰ
বাবে খেতি।(যেনে
কৰ্ম তেনে ফল)

(فيض القدير، ٢/٤٤٠، تحت الحديث: ٢٢٤٥)

আলমে বাৰযাখ কি

❖ মৃত্যুৰ সময়ত কি দেখা পোৱা যায় ❖

❖ আলমে বাৰযাখ ❖

দুনীয়া আৰু আখিৰাতৰ মাজৰ
সময়খিনিক আলমে বাৰযাখ বোলা হয়
যথা কোৰআনত আহিছে:

وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ
পুনৰুত্থানৰ দিৱসলৈকে সিহঁতৰ সন্মুখত
থাকিব বাৰযাখ।

(ছূৰা আল মোমিনূন:১০০)

মৃত্যুৰ পিছৰ পৰা বিচাৰৰ দিৱসৰ আগলৈ
সমস্ত জিন ও মানৱ এই আলম তথা কাল
বাৰযাখত থাকিব লাগিব।

(التَّوْحَاتِ الْمَكِّيَّةُ، الباب الثالث والستون في معرفته بقا. الناس --- الخ، ج ১، ص ১৮৬)

এই সময়খিনি কাৰোবাৰ বাবে খুব ধুনীয়া
ও বঞ্জন হৈ পৰিব অথচ কিছুমানৰ বাবে
আতি যন্ত্রনাদায়ক। যথা হাদিছত আহিছে:

إِنَّمَا الْقَبْرُ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ أَوْ
حَفْرَةٌ مِنْ حَفْرِ النَّارِ

নবী স্বাল্লাল্লাহু আলাইহি ৱাহাল্লামে কৈছে
কবৰ কাৰোবাৰ বাবে জান্নাতৰ বাগিচা হৈ
পৰিব। আৰু কাৰোবাৰ বাবে জাহান্নামৰ
অগ্নিপূৰ্ণ পুখুৰী।

(سنن الترمذی، كتاب صفة القيامة، باب حديث: أكثر ما من ذكره من
اللذات، الحديث: ২৬৬৮، ج ১، ص ২০৯)

❖ আকিদাহ ❖

প্ৰত্যেক ব্যক্তিৰ যি নিৰ্দিষ্ট সময় আছে তাত
কোনেও বৃদ্ধি অথবা হ্রাস কৰিব নোৱাৰিব।
যথা আল্লাহে কৈছে:

وَلَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا ۗ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

আৰু যেতিয়া কাৰোবাৰ নিৰ্দিষ্ট
সময় উপস্থিত হ'ব, তেতিয়া আল্লাহে
তাক কেতিয়াও ৰেহাই নিদিব।
তোমালোকে যি আমল কৰা সেই
সম্পৰ্কে আল্লাহ সৰ্বিশেষ অৱগত।

(ছূৰা আল মোনাফিকূন:১১)

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً ۗ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

এতেকে যেতিয়া সিহঁতৰ সময় আহি
পৰে তেতিয়া সিহঁতে এটা মুহূৰ্ত্তও
আগ-পিছ কৰিব নোৱাৰে।

(ছূৰা আল নাহল:৬১)

আনহাতে নিৰ্দিষ্ট সময় হ'লে
হজৰত ইজৰাইল আলাইছালামে
প্ৰাণ লৈ যাব। যথা কোৰআনত
আহিছে:

﴿ قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ
الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
تُرْجَعُونَ

(হে নবী তুমি) কোৱা,

‘তোমালোকৰ বাবেই নিয়োগ
কৰা হৈছে মৃত্যুৰ ফিৰিস্তা

তেৱেঁই তোমালোকৰ প্ৰাণ হৰণ
কৰিব। তাৰ পিছত তোমালোকৰ
প্ৰতিপালকৰ ওচৰতেই

তোমালোকক ওভোতাই নিয়া
হ'ব। (ছূৰা আল ছিজদাহ:১১)

লক্ষ্যনীয়
যে(হাদিছৰ
আধাৰত) সময়
উকলি যোৱা
ব্যক্তিজনৰ
আশে-পাশে
তথা চকুৰে
চুকি পোৱা
দূৰত্বলৈকে
মাথোঁ সি

ফিৰিস্তায়ে দেখা
পাব। কিন্তু
মুছলমানৰ
আশে-পাশে
বহমতৰ আৰু
কাফিৰৰ
চৌপাশে
আজাবৰ
ফিৰিস্তা থাকিব।

(المسند للإمام
أحمد بن حنبل،
الحديث: ১৮০০৭،
ج ১، ص ১১২ -
১১৬)

সেই সময়ত
সকলোৰে সন্মুখত
ইছলাৰ সত্যতা
তথা আল্লাহৰ
একত্বতা

* মৃত্যুৰ পিছত ৰুহ ক'ত প্ৰস্থান কৰে *

সূৰ্যৰ দৰে পৰিস্কাৰ হৈ পৰিব।
কিন্তু তেতিয়া ঈমান আনিলে
গ্ৰহনযোগ্য নহ'ব। কাৰণ ঈমান
অদৃশ্য ৰূপে অনাৰহে আদেশ
আছিল কিন্তু এতিয়া অদৃশ্য থকা
নাই বৰঞ্চ প্ৰকাশ্য হৈ পৰিল। যথা
কোৰআনত আহিছে:

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا
بِاللَّهِ وَخَدَعَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
مُشْرِكِينَ، فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ
لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا ۗ سُنَّتَ اللّٰهُ الَّتِي قَدْ
خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۗ وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْكَافِرُونَ

তাৰ পিছত সিহঁতে যেতিয়া আমাৰ
শাস্তি দেখা পালে তেতিয়া ক'লে,
'আমি একমাত্ৰ আল্লাহৰ ওপৰত
ঈমান আনিলো আৰু আমি তেওঁৰ
লগত যিবোৰক অংশী কৰিছিলো
সেইবোৰক প্ৰত্যাখ্যান কৰিলো'।
কিন্তু আমাৰ শাস্তি দেখা পোৱাৰ
পিছত সিহঁতে লৈ অহা ঈমান
সিহঁতৰ প্ৰতি উপকৃত নহ'ল।
আল্লাহৰ এই বিধান পূৰ্বৰে
পৰা তেওঁৰ বান্দাসকলৰ মাজত
চলি আহিছে আৰু তেতিয়াই
কাফিৰসকল ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে। (ছুৰা

আল থাফীৰ: ৮৪)

* মৃত্যুৰ পিছতো

ৰুহ(আত্মা)আৰু মানৱ শৰীৰৰ
মাজত সম্পৰ্ক থাকে *

মৃত্যুৰ পিছত যদিও
ৰুহ শৰীৰৰ পৰা
এলাগী হয়, কিন্তু
শৰীৰৰ লগত যি
ঘটে ৰুহে নিশ্চিত
ভাৱে অনুভৱ কৰে
আৰু অৱগত হয়।
যেনেদৰে জীৱিত
অৱস্থাত অৱগত
ও অনুভৱ কৰে।

অথচ মৃত্যুৰ পিছত
ইয়াৰ পৰিমাণ বেছি
বাঢ়ি যায়। আনহাতে

আল্লাহৰ নবী
ছাল্লাল্লাহু আলাইহি
ৱাছাল্লামে কৈছেঃ-

انه لیسلم قرع
نعالمهم،،،،

মৃত ব্যক্তিয়ে জীৱিত
ব্যক্তিৰ খোজৰ শব্দও
শুনে।

(مشكاة الشریف، ১/১০৬/شرح عقائد النسبیة، ১/منح
الروض الأبرار، ১/১০০-১০১)

* মৃত্যুৰ পিছত মুছলমানৰ ৰুহ বা আত্মা ক'ত থাকে *

মৃত্যুৰ পিছত মুছলমানৰ ৰুহ
তেওঁৰ কৃতকাৰ্য অনুসৰি ভিন্ন
ঠাইত ৰখা হয়। ◆ কিছুমানৰ
ৰুহ কবৰতেই থাকে।

যেনেদৰে হাদিছত আহিছে :

إِنَّ الرَّجُلَ لِيَعْرَضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ مِنَ
الْجَنَّةِ وَالنَّارِ غَدْوَةً وَعَشِيَّةً فِي قَبْرِهِ
نَبِيٌّ كَرِيمٌ سَالِمٌ أَلَا إِي هِي
رَاخًا لِمَا مَعَهُ: কবৰস্থ ব্যক্তিক
তাৰ কবৰত পুৱা-গধূলি তাৰ ঠিকনা
জান্নাত অথবা জাহান্নাম দেখুওৱা হ'ব।
("شرح الصلوة"، ১/২১২-২১৩)

◆ আকৌ কিছুমানৰ ৰুহ যমযম
কুৱাত থাকে। এনেদৰেই হাদিছত
আহিছে:

عن علي قال: أرواح المؤمنين في بئر
زمزم

হজৰত আলী ৰাদীয়াল্লাহু আনহুৰ
পৰা বৰ্ণিত তেওঁ কৈছে: কিছু মোমিনৰ
ৰুহ যমযম কুৱাত অৱস্থান কৰে।

("شرح الصلوة"، ১/২২৭)

◆ আনহাতে কিছুমানৰ ৰুহ আচমান
আৰু জমিনৰ মাজত থাকে। নবী
সাল্লাল্লাহু আলাইহি ৱাছাল্লামে কৈছে:
إِنَّ الرُّوحَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْجَسَدِ كَانَ
بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ حَتَّى يَرْجِعَ
إِلَى جَسَدِهِ

ৰুহ পুৰণ শৰীৰৰলৈ ঘূৰাই
নিদিয়ালৈকে আচমান আৰু জমিনৰ
মাজত অৱস্থান কৰে।

("شرح الصلوة"، ১/২২৬)

◆ কিছুলোকৰ ৰুহ প্ৰথম, দ্বিতীয়
আৰু সপ্তম আচমান পৰ্যন্তত থাকে।
এনেকুৱাকৈয়ে হাদিছত আহিছে:

* মৃত্যুৰ পিছত মুছলমানৰ ৰূহ ক'ত থাকে * ◆

* মৃত্যুৰ পিছত মুছলমানৰ ৰূহ ক'ত থাকে *

عن ابن عمر رضي الله عنهما أنه عري أسماء بانبها عبد الله بن الزبير وجنتها مصلوبة، فقال: (لا تخزنه فإن الأرواح عند الله في السماء، وإنما هذه جنة) - وفي رواية: عن أبي هريرة رضي الله تعالى عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إن أرواح المؤمنين في السماء السابعة ينظرون إلى منازلهم في الجنة)

এক বৰ্ণনা অনুসৰি আচমানত কিছু ৰূহ অৱস্থান কৰে। তাৰোপৰি আন কিছু মোমিনৰ ৰূহ আকৌ সপ্তম আচমানত অৱস্থান কৰি জান্নাতৰ থকা নিজৰ বাসস্থানলৈ চকু দি থাকে।

(“شرح الصلوة”، ص ২২০)

◆ অইন কিছুসংখ্যকৰ ৰূহ

আচমানতকৈও ওপৰত থাকিব।

◆ আৰু কিছুমানৰ ৰূহ আৰচৰ ছাঁত

প্ৰজ্বলিত আকাশবাতি(এক প্ৰকাৰৰ Lantern, বন্তি)ত থাকিব। যিদৰে নবী স্বাল্লাল্লাহু আলাইহি ৱাছাল্লামে কৈছে:

عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لما أصيب إخوانكم بأحد جعل الله أرواحهم في جوف طين خض ترد أنهار الجنة تأكل من ثمارها وتأوي إلى قناديل من ذهب معلقة في ظل العرش

অৰ্থাৎ কিছুমোমিনৰ ৰূহ আল্লাহে সেউজীয়া পখীৰ ভিতৰত ৰাখে যিটো জান্নাতৰ নদীৰ আশে-পাশে বহা উঠা কৰে। জান্নাতৰ ফল খাই আৰু আৰচৰ

ছাঁয়াত প্ৰজ্বলিত চাকিত থাকে।

(سنن أبي داود، كتاب الجهاد، باب في فضل الشهادة، الحديث: ২৫০، ج ১، ص ৫২)

◆ অইন কিছুলোকৰ

ৰূহ আলা

ইল্লিয়ীন(জান্নাতৰ

অত্যন্ত উচ্চ

স্থানসমূহ)ত থাকে।

এনেকুৱা ভাৱেই

হাদিছত উল্লেখিত:

(الرفيق الأعلى)، الصحيح الذي عليه الجمهور أن المراد بالرفيق الأعلى الأنبياء الساكنون أعلى عليين

অৰ্থাৎ আশ্বিয়া সকলৰ

ৰূহ আলা ইল্লিয়ীনত

থাকে।

(شرح مسلم للنوعى: ج ১، ص ২৪১)

* কিন্তু ৰূহ য'তেই

নাথাকক কিয় তাৰ

সম্পৰ্ক নিজ শৰীৰৰ

লগত দস্তৰমত

থাকে। *

যদি কোনোবা কবৰত

আহে সি আহোতেই তাক

চিনি পায়। তাৰ কথা

শুনা পায়, দেখে। যথা

নবী স্বাল্লাল্লাহু আলাইহি

ৱাছাল্লামে কৈছে:

ما من أحد يموت بغير أخيه المؤمن كان يعرف في الدنيا فيسلم عليه

الأعراف وورث عليه السلام

অৰ্থাৎ মোমিনৰ কবৰৰ ওচৰেদি

যি যায় তেওঁক চিনি পায়

যেনেদৰে জীৱিত অৱস্থাত চিনি

পাইছিল। ছালাম দিলে উত্তৰ

দিয়ে।

(الفتاوى الحديثية، مطلب: أرواح الأنبياء، في أعلى عليين

وأرواح الشهداء، الج ১، ص ১৬-১০)

অথচ ৰূহে দেখা, শুনা পোৱাটো

একমাত্ৰ কবৰৰ লগতে সিমিত

নহয়। ইয়াৰ উদাহৰণ হাদিছত

আহিছে যে ৰূহে পিঞ্জৰাৱদ্ধ

পখীক মুক্ত কৰি দিয়াৰ দৰে

মানুহৰ মৃত্যুৰ পিছত মুক্তিলাভ

কৰে।

شرح الصلوة، باب فضل الموت، ص ১২-

হাদিছত আহিছে

إِذَا مَاتَ الْمُؤْمِنُ يُخَلَّى سَرْبَةً يَسْرُحُ حَيْثُ شَاءَ-

যেতিয়া মোমিনৰ মৃত্যু হয়

তেতিয়া তাৰ ৰূহ এৰি দিয়া হয়

যে য'ত ইচ্ছা যাব পাৰে।

المصنف “لابن أبي

شيبه، كتاب الزهد،

كلام عبد الله بن

عمر، الحديث:

ج ১، ص ১৮৯-

* মৃত্যুৰ পিছত কাফিৰৰ ৰূহ ক'ত থাকে * ◆

* মৃত্যুৰ পিছত কাফিৰৰ ৰূহ ক'ত থাকে *

* কাফিৰৰ ৰূহ ক'ত থাকে *

◆ সিহঁতৰ কিছুমানৰ ৰূহ শ্মশান(হিন্দুৰ মৰা মানুহ জ্বলোৱা ঠাই)তে থাকে।

◆ আকৌ কিছুমানৰ নাপাক ৰূহ 'চাহে বৰহুত'(য়ামান দেশৰ এটা নলা)ত।

এনেদৰেই হাদিছত আহিছে:

إن أرواح الكفار تجتمع ببرهوت
سبخة بخضر موت،

অৰ্থাৎ কাফিৰৰ ৰূহ বৰহুত নামি
নলাত থাকে।

شرح الصلوة، ص ২২৬-২২৭

◆ আৰু কিছু ৰূহ সপ্তম জমিনত
থাকে। যথা হাদিছতো এনেদৰেই
আছে:

عن ابن عمرو قال: أرواح الكافرين في
الأمراض السابعة

- "شرح الصلوة"، ص ২২৬

◆ কিছুসংখ্যকৰ ৰূহ তাতকৈয়ো তল
'ছিজ্জিন(জাহান্নামৰ এখন ভৈয়াম)' ত
থাকে। এই বিষয়ে নবী স্বাল্লাল্লাহু আলাইহি

ৰাছাল্লামক সোধাত তেওঁ কৈছে:

عن جيمع بن حبيب من سلاق قال: سئل النبي
صلى الله عليه وسلم عن أرواح الكفار؟
قال: ((محبوسة في سجين)) -

কাফিৰৰ ৰূহ ছিজ্জিনত আবদ্ধ হৈ
থাকে "شرح الصلوة"، ص ২২২-২২৩

◆ কিন্তু য'তেই নাথাকক শ্মশানত
অহা সকলোকে চিনি পায়। দেখা
পায়, শুনে।

কিন্তু আবদ্ধ তথা কয়দি ৰূপত
ৰখাৰ বাবে ক'তো যোৱাৰ
অনুমতি নহ'ব ◆

* আকিদাহ *

এই বিশ্বাস ৰখা মে মৃত্যুৰ পিছত
ৰূহ অন্যৰ শৰীৰত প্ৰবেশ কৰে
যথা জীৱ-জন্তু হওঁক অথবা

মানৱৰ। যাক 'তানাছুখ' কোৱা হয়।
চূড়ান্ত ভাৱে অসত্য আৰু এনেকুৱা
বিশ্বাস ৰখা কুফুৰ।

النبراس، "باب البعث حق، ص ২১২/الخلافة الند
يتا" شرح "الطريقة المحمدية"، ج ১، ص ২০৬-২০৫

* আকিদাহ *

মৃত্যু মানে ৰূহ শৰীৰৰ পৰা পৃথক
হৈ যোৱা। কিন্তু ৰূহৰ মৃত্যু নঘটে।
যিয়ে ৰূহৰ প্ৰতি মৃত্যুৰ বিশ্বাস
ৰাখে সি বদ মজহব।

شرح الصلوة، "باب فضل الموت، ص ১৫

* আকিদাহ *

মৃত ব্যক্তিয়ে কথা কয় কিন্তু সিহঁতৰ
কথোপকথন সাধাৰণ মানৱ, জিন
আৰু মানুহৰ বাহিৰে বাকি সকলো
জীৱ-জন্তুৱে শুনা পায়।

صحيح البخارى، "كتاب الجن، باب كلام الميت على الجنابة،
الخلافة: ১৩৪০، ج ১، ص ৬৬০-/شرح الصلوة"، "باب معرفة
الميت من يغسله، ص ৯৬

* আকিদাহ *

যেতিয়া মৃতকক কবৰস্থ কৰা হয়
তেতিয়া তাক কবৰে চেপি ধৰে।

যদি মুছলমান
হয় তেন্তে
মাতৃয়ে সন্তানক
মৰমত জোৰকৈ
আকোঁৱালি লোৱাৰ
দৰে ধৰে।
شرح الصلوة، "ذكر تخفيف ضمة التبر على
المؤمن، ص ২৬৫

আৰু কাফিৰৰ
হ'লে এনেকুৱা
ভাৱে চেপি
তথা হেঁচি দিয়ে
যে এফালৰ
কামিহাড়

আনিফালে ওলাই
যায়।
المسند للإمام أحمد بن حنبل، الخلافة:
১৩২২، ج ৬، ص ২৫২- سنن الترمذى،
"كتاب صفة القيامة، الخلافة: ১৩৬৪، ج ৬،
ص ২০৮

* আকিদাহ *

যেতিয়া দফন কৰা
লোকসকল উভতি
আহে তেতিয়া মৃত
ব্যক্তিয়ে সিহঁতৰ
খোজৰ শব্দ শুনে।
যথা নবী স্বাল্লাল্লাহু
আলাইহি ৰাছাল্লামে
কৈছে:

عن أنس بن مالك رضي الله
عنه، أن رسول الله صلى الله
عليه وسلم

* কবৰস্থ ব্যক্তি মাটিত মিহলি যোৱাৰ পিছত কেনেকৈ পুনৰ্জীৱিত হ'ব * ◆

* কবৰত মুনাফিকে কেনেকৈ উত্তৰ দিব *

◆ আনহাতে গুণাহগাৰ হ'লে
কবৰত তাৰ গুণাহৰ সমতুল্য শাস্তি
দিয়া হ'ব।

شرح العقائد النسفية، ص ৯৯

◆ তাৰ পিছত তাৰ পীৰ সকলৰ
বা ময়হবৰ ঈমামৰ অথবা আউলিয়া
সকলৰ চাফাআত (চুপাৰিছ)ৰ বাবে
বা মাত্ৰ আল্লাহৰ বহমতত যেতিয়া
স্বয়ং তেওঁ ইচ্ছা কৰিব,বেহাই পাব।

الميزان الكبرى، ج ১، ص ৯ مقدمة الكتاب

◆ আনহাতে কিছুমানে কৈছে:
শুক্ৰবাৰৰ নিশা ও দিনত
গুণাহগাৰ মোমিনৰ কবৰৰ পৰা
আজাব উঠাই লোৱা হয়।(আল্লাহ
উত্তম জ্ঞানী)

منح الروض الأزهري شرح فقه الأکبر، ص ১০২

◆ হয়! এই কথা হাদিছৰ দ্বাৰা
প্ৰমাণিত যে যি ব্যক্তি শুক্ৰবাৰৰ
দিনত বা বাতি (বৃহস্পতিবাৰে
দিনগৈ ৰাতি)অথবা ৰমজান
মাহত মৃত্যু হ'ব তেওঁ প্ৰশ্ন তথা
কবৰৰ আজাবৰ পৰা বাচি
থাকিব। এনেদৰেই হাদিছত
আহিছে:

ما من مسلم يموت يوم الجمعة أو ليلة
الجمعة إلا وقاه الله فتنه القبر

অৰ্থাৎ জুমআৰ ৰাতি আৰু দিনত
মৃত্যু হোৱাজনৰ প্ৰতি কবৰৰ
আজাব দিয়া নহয়।

"سنن لمولى" كتاب الجنائز، باب ماجاء فيه من مات يوم الجمعة،
الحديث: ১০৭৬، ج ১، ص ২২৭

* নবীৰ বে আদবি কৰোঁতা সকলে কবৰৰ উত্তৰত কি ক'ব *

◆ আৰু যদি মৃত ব্যক্তিয়ে নবী
স্বাল্লাল্লাহু আলাইহি ৱাহাল্লামৰ
বিন্দু পৰিমাণে বে আদবি
কৰিছিল বা গোস্তাখী কৰিছিল,
তেন্তে তেনেধৰণৰ মুনাফিকে
কবৰত কৰা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত ক'ব;

"আফচোছ মইটো একোৱেই
নাজানো! মানুহৰ মুখত
শুনিছিলো,নিজেও কৈছিলোঁ"।

সেই সময়ত আল্লাহৰ পক্ষৰ
পৰা অদৃশ্য ৰূপত এটি শব্দ
আহিব। য'ত কোৱা হ'ব, ই
মিছলীয়া। তাৰ বাবে অগ্নিপূৰ্ণ
বিছনা পাৰি দিয়া,জুইৰ পোছাক
পৰিধান কৰোৱা। আৰু তাৰ
প্ৰতি জাহান্নামৰ এখন দৰ্জা খুলি
দিয়া। তাৰ প্ৰতি জাহান্নামৰ
ভয়ানক গৰম বতাহ আহিব। আৰু
তাক শাস্তি দিবলৈ দুটা ফিৰিস্তা
নিয়োগ কৰা হ'ব। যিকেইজন
অন্ধ,কলা তথা কানেৰে নুশুনা
হ'ব। তেওঁলোকৰ হাতত লোহাৰ
মজবুত হাতুৰী থাকিব। যদি
সেয়াৰে পাহাৰত মৰা হয় তেন্তে
পাহাৰ চূৰ্ন-বিচূৰ্ন হৈ পৰিব।

সেই হাতুৰীৰে তাক মাৰি থকা
হ'ব।

سنن أبي داود، كتاب السنن، باب في المسألة في القبر وعذاب
القبر، الحديث: ৪৭০৩، ج ১، ص ২১৭ -

আনহাতে সাপ-বিছূৰে কষ্ট দি
থাকিব।

صحيح ابن حبان، كتاب الجنائز - - الخ، فصل في
أحوال الميت في قبره، الحديث: ২১১২، ج ১، ص ৫০ -

* আকিদাহ *

◆ কবৰৰ আজাব সত্য। যথা
কোৰআনত আহিছে:

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

পুৱা-গধূলি সিহঁতক তাত
উপস্থিত কৰা হয় আৰু যিদিনা
কিয়ামত সংঘটিত হ'ব সেইদিনা
কোৱা হ'ব, 'ফিৰআউন গোষ্ঠীক
কঠোৰ শাস্তিত নিক্ষেপ কৰা'।
(ছুৰা আল থাফীৰ:৪৬) তদুপ
কবৰত আল্লাহৰ বহমতৰ
উপহাৰো সত্য।

شرح العقائد النسفية، مبحث عذاب القبر، ص ৯৯

* শৰীৰ মাটিত মিহলি যোৱাৰ পিছত কেনেকৈ পুনৰ্জীৱিত হ'ব * ◆

শৰীৰ যদিও গলি,পচি বা
জ্বলি-পুৰি যায় কিন্তু তাৰ
আচল অংগ আল্লাহে কিয়ামত
পৰ্যন্ত বাকি ৰাখে।

* দফন নকৰা 'যেনে জন্তুৱে খাই পেলালে' তেন্তে এনে ব্যক্তিক কবৰৰ প্ৰশ্ন ক'ত কৰা হয়? ◆

* কোনটো অংগৰ পৰা আল্লাহে পুনৰ্জীৱিত কৰিব *

আৰু তাৰ প্ৰতি আজাব ও শাস্তি নিষ্ক্ষেপ কৰা হয়। সেই আচল অংগ সমূহৰ পৰাই কিয়ামতৰ দিনা আল্লাহে পুনৰ্জীৱিত কৰিব। আৰু সেয়া কামিহাড়ৰ কিছু অতি ক্ষুদ্ৰ ও সৰু অংগ, যাক "عَجَب-আজবুয়াম্ব-الذَّنْب" কোৱা হয়। এয়া কোনো অনুবীক্ষণ বা ultra microscope ৰ দ্বাৰাও দেখা সম্ভৱ নহয়।

জুয়েও তাক জ্বলাব নোৱাৰে তদ্ৰূপ মাটিয়েও তাক খাব নোৱাৰে। তাৰ পৰাই পুনৰ শৰীৰৰ সৃষ্টি কৰা হ'ব। এতেকে কিয়ামতৰ দিনা উক্ত শৰীৰতেই ৰূহ উভতাই দিয়া হ'ব। যদিও শৰীৰৰ অংগ মাটিয়ে খাই, জ্বলি-পুৰি ছাই হৈ যায় কিন্তু আল্লাহে সেয়া উভতাই আনি আচল অংগৰ লগত সংযোগ কৰি পূৰ্বৰ ৰূহ পুনৰাই দিব। ইয়াৰ নামেই হাচৰ অৰ্থাৎ সঞ্চয়।

صحیح البخاری، کتاب التفسیر، باب ونفخ فی الصور... الخ، الخ
الحدیث: ۴۸۱۴، ج ۲، ص ۲۱۶-۲۱۷، وفي "فتح الباری"، کتاب التفسیر
ج ۸، ص ۴۷۵-۴۷۶، تحت الحدیث: (قولہ: "ویطیئ کل شے من
الإنسان إلا عجب ذنمه، فیہ یركب الخلق")

* কবৰত শাস্তি ও আনন্দৰ
অমান্য যিজনে কৰিব সি পথভ্ৰষ্ট
বুলি বিবেচিত হ'ব *

الحدیقة الندیة، ج ۱، ص ۲۰۲

* আকিদাহ *

মৃত ব্যক্তি যদি কবৰস্থ নহয় বা
দফন কৰা নহয় তেন্তে য'ত পৰি
থাকিব বা য'ত

পেলাই দিয়া হ'ব অৰ্থাৎ য'তেই
নাথাকক কিয় তাতেই প্ৰশ্ন কৰা
হ'ব আৰু তাতেই আজাব ও
আনন্দ ভোগ কৰিব। এতেকে যদি
কাৰোবাক বাঘে খালে তেন্তে তাক
প্ৰশ্ন বাঘৰ পেটেই কৰা হ'ব।
আৰু আজাব ও আনন্দ তাতেই
ভোগ কৰিব।

الحدیقة الندیة، ج ۱، ص ۲۶۶-۲۶۷/شرح العقائد النسفیة،
مبحث عذاب القبر والبعث، ص ۱۰۱

* মাটিয়ে তেওঁলোকক নাখায় *

নবী, অলী, আলীম, ছহীদ ও হাফিজ
সকল; "যিয়ে কোৰআনৰ
অনুসৰণ ও তাৰ ওপৰত
আমোল কৰে, সেই ব্যক্তি যিজন
আল্লাহ ও ৰছুলৰ প্ৰকৃত প্ৰেমত
মগ্ন হৈ থাকে, আৰু সেই শৰীৰ
যিয়ে কেতিয়াও আল্লাহৰ অবাধ্য
হোৱা নাই, তদ্ৰূপ সেইজন যিয়ে
নিজৰ সমস্ত সময় দুৰূদ পঢ়াত
অতিবাহিত কৰে", এওঁলোকৰ
শৰীৰক মাটিয়ে ভক্ষণ কৰিব
নোৱাৰে।

القرآن، شرح الصدوق، باب فتر الميت ویلا جسده... الخ، الخ
ص ۳۱۷-۳۱۸، سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة والرقائق
والورع... الخ، الحدیث: ۲۴۶۸، ج ۴، ص ۲۰۸

* জৰুৰী কথা *

যিজনে এনে বিশ্বাস ৰাখিব যে নবী
সকল(আলাইহিমুছালাম)মৃত্যু হৈ
মাটিৰ লগত মিশ্ৰিত হৈ গ'ল।

তেন্তে সিহঁত পথভ্ৰষ্ট, বদ
দীন, খবিছ আৰু
অসন্মানকাৰী বুলি
বিবেচিত হ'ব।

(بہار شریعت، حصہ
اول، جلد ۱، صفحہ ۹۸ تا ۱۱۵)

* টোপনি আৰু মৃত্যুৰ মাজত পাৰ্থক্য

আল্লাহ পাকে ৰাতিটো
বিশ্ৰামৰ বাবে সৃষ্টি
কৰিছে, যাৰ বিষয়ে
কেইবাটাও আয়াতত
উল্লেখ আছে। ইছলামে
নিদ্ৰাক মৃত্যুৰ এক প্ৰকাৰ
বুলি পৰিচয় কৰাইছে।
যথা নবী স্বাল্লাল্লাহ
আলাইহি ৱাহাল্লামে
النوم أخو الموت: কৈছে:
টোপনি মৃত্যুৰ সহোদৰ
বা ভাই। যথা আল্লাহ
পাকে পবিত্ৰ কোৰআনত
কৈছে:

وَهُوَ الَّذِي يَتَّبِعُكُمْ بِاللَّيْلِ
وَيُعَلِّمُكُمْ مَا جَسْتُمْ بِالنَّهَارِ
تُرِيدُونَ فِيهِ لِقَاءَ أَجَلِكُمْ
مُسْمًى

তেৱেই ৰাতিত

তোমালোকৰ মৃত্যু ঘটায়
আৰু দিনত তোমালোকে

◆ টোপনিৰ নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ মূৰত আল্লাহে কিছুমানৰ ৰূহ এৰি দিয়ে ◆

✽ নবী স্বাল্লাল্লাহু আলাইহি ৱাছাল্লামৰ শোৱা পদ্ধতি ও দোআ ◆

যি উপাৰ্জন কৰা সেয়া তেওঁ
জানে। তাৰ পিছত নিৰ্ধাৰিত সময়
পূৰ্ণ কৰাৰ কাৰণে দিনত তেওঁ
তোমালোকক আকৌ জীৱিত কৰে।
(ছূৰা আল আনআম:৬০) আকৌ
আন এক আয়াতত কৈছে:

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا
فِيُمْسِكُ النَّفْسَ الَّتِي عَلَيْهِمُ الْمَوْتُ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْتَبِرُونَ

আল্লাহেই জীৱসমূহৰ প্ৰাণ হৰণ
কৰে সিহঁতৰ মৃত্যুৰ সময়ত
আৰু যিসকলে মৃত্যুবৰণ কৰা
নাই সিহঁতৰো (প্ৰাণ হৰণ
কৰে) টোপনি অৱস্থাত। তাৰ
পিছত তেওঁ যাৰ বাবে মৃত্যুৰ
সিদ্ধান্ত কৰে তাৰ প্ৰাণ তেওঁ
ৰাখি দিয়ে আৰু আনবোৰক
এৰি দিয়ে, এটা নিৰ্দিষ্ট
সময়লৈকে। নিশ্চয় ইয়াত
নিদৰ্শন আছে এনে সম্প্ৰদায়ৰ
বাবে, যিসকলে গৱেষণা কৰে।

(ছূৰা আল ৰুমাৰ:৪২)

◆ কিন্তু টোপনি আৰু মৃত্যু
দুয়োটাৰ মাজত পাৰ্থক্য আছে।
টোপনিত শৰীৰৰ পৰা ৰূহৰ
সম্পৰ্ক সন্তেকিয়া ভাৱে বিলম্ব হয়।
আৰু মৃত্যু অৱস্থাত চিৰকালীন
ভাৱে ৰূহ গুচি যায়।

যদিও অধিকাংশ লোকেই নিদ্ৰাৰ
পিছত এক নতুন জীৱনৰ
পুনৰাস্তনি কৰে কিন্তু কিছুসংখ্যক
নিদ্ৰা অৱস্থাতেই মৃত্যুবৰণ কৰে।
এইকথাই উপৰোক্ত আয়াতেৰে
আল্লাহে বুজাইছে যে যাক মৃত্যু
দিয়া হ'ব তাৰ ৰূহ ৰাখি লয়।
আৰু বাকিবোৰৰ ৰূহ এটা নিৰ্দিষ্ট
সময়ৰ টোপনিৰ পিছত ঘূৰাই দিয়ে।
এতেকে নিদ্ৰা সন্তেকিয়া মৃত্যু অথচ
ওফাত(ইন্তেকাল) প্ৰকৃততে মৃত্যু।

যিহেতু মুছলমান সকলে এই
কল্পনাতেই শোৱে যে টোপনিৰ পিছত
সজাগো হ'ব পাৰে অথবা মৃত্যুও
ঘটিব পাৰে, সেয়েহে নবী স্বাল্লাল্লাহু
আলাইহি ৱাছাল্লামে শিকোৱা দোআ
পঢ়ি নিজকে আল্লাহৰ আশ্ৰয়ত দি
এই দোআ পঢ়ে।

اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أُمُوتُ وَأُحْيَا

(আল্লাহু বিছমিকা আমুতু ওৱা
আহয়া)

যথা হজৰত হুযাইফা ৰাদিয়াল্লাহু
আনহুই কৈছে, যেতিয়া ৰছুলুল্লাহ
ছাল্লাল্লাহু আলাইহি ৱাছাল্লাম শুবলৈ
বিছনাত আহে তেতিয়া তেওঁ
নিজৰ(সোঁ)হাতৰ তলি তেওঁৰ পবিত্ৰ

(সোঁ)গালৰ তলত
ৰাখি লয়। তাৰ
পিছত এই দোআ
পঢ়ে: "আল্লাহু
বিছমিকা আমুতু ওৱা
আহয়া"(অৰ্থ:-ইয়া
আল্লাহ! আমি
তোমাৰ নামতেই
মৃত্যু আৰু জীৱিত
হওঁ) আৰু যেতিয়া
সজাগ হয়, এই দোআ
পঢ়ে: "আলহামদু
লিল্লাহিল্লাযী
আহয়া'না, বাঅ'দামা
আমাতানা ৱা
ইলাইহিন্নিশূৰ" (অৰ্থ
:-কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন
কৰিলোঁ সেইজনৰ
যিয়ে আমাক মৃত্যুৰ
পিছত জীৱিত
কৰিলে। আৰু
তেওঁৰেইফালে(কি
য়ামতৰ দিনা)উভতিব
লাগিব।

(بخارى، كتاب الدعوات، باب
وضع اليد اليمنى تحت الخد
الأيمن، ٤/١٩٢، جلد ٤-٤٣٦٤)

◆ টোপনিৰ পৰা উঠি কি পঢ়িব লাগে ◆

১১

* টোপনি অৱস্থাত ৰুহ বা আত্মা ক'ত থাকে *

তদুপ হজৰত জাবিৰ ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰ পৰা বৰ্ণিত আল্লাহৰ নবী স্বাল্লাল্লাহু আলাইহি ৰাছাল্লামে কৈছে: যেতিয়া তোমালোকৰ মাজৰ কোনোবা নিজৰ বিছনাত শুব যায় তেতিয়া বিছনাখন তিনিবাৰ জোঁকাৰি লোৱা। কাৰণ বিছনাত কি বস্তু আহিছে সি নাজানে। তাৰ পিছত শোৱাৰ সময়ত এই দোআ পঢ়া "বিছমিকা ৰব্বি ৱাদ্বাতু জাম্বী ওৱা বিকা আৰফাউল্লু ফা ইন আমছাকতা নাফছী ফাৰহামহা, ওৱা ইন আৰছালতাহা ফাহফায়হা বিমা তাহফায়ু বিহি ইবাদাকাঙ্গালিহীন"। (অৰ্থ: এ-মোৰ স্ৰষ্টা! মই তোমাৰ নামত মোৰ ককাল ৰাখিলোঁ। আৰু তোমাৰেই নামত উঠাম। যদি তুমি মোৰ প্ৰাণ ৰাখি লোৱা তেন্তে তাৰ প্ৰতি ৰহম কৰিবা।

আৰু যদি এৰি দিয়া তেন্তে তুমি তোমাৰ প্ৰিয় লোকসকলক আশ্ৰয়ত ৰখাৰ দৰে ৰাখিবা।) আৰু যেতিয়া সাৰ পাবা তেতিয়া পঢ়িবা "আলহামদু লিল্লাহিল্লাযী আ-ফা-নী ফী জাছাদি, ৱা ৰাদ্দা আলায়্যা ৰুহী, ৱা আযিনালী বিযিকৰিহী।" (অৰ্থ: সমস্ত প্ৰশংসা সেইজনৰ বাবে যিয়ে মোক সুস্থতা দান কৰিলে, মোৰ প্ৰাণ মোক ঘূৰাই দিলে।

আৰু মোক নিজৰ জিকিৰ কৰাৰ অনুমতি দিলে।)

(ترمذى، أبواب الدعوات، باب ٢٠، ٧٨/١، ٣٤٠٢، طرس لمر ابن كثير، مشق، بيروت)

* নিদ্ৰা অৱস্থাত ৰুহ *

ইবনুল কয়্যিমে তেওঁৰ কিতাপ "আৰুহ" ত লিখিছে:

أرواح المؤمنین تحت العرش،
(وقيل تعرج روحهم إن كان مؤمناً
إلى عرش الرحمن وتسجد عند)،
وأرواح الفسقة والمجرمين أصحاب
الغناء والطرب الذين ينامون على
المعاصي هؤلاء تذهب أرواحهم إلى
الحمام في الأرض، تجول مع الشياطين
والعياذ بالله

টোপনি অৱস্থাত মোমিনৰ ৰুহ আল্লাহৰ আৰচৰ তলত ছিজদাহ কৰি থাকে। আৰু ফাছিক বা গুণাহগাৰ আৰু সম্পদশালী ব্যক্তিৰ ৰুহ যিয়ে গুণাহত লিপ্ত থাকি শুলে সেইসকলৰ ৰুহ শৌচালয়ত চয়তানৰ লগত ঘূৰি ফুৰে।

(الروح، كتاب الروح لابن القيم)

(শোৱাৰ সময়ৰ দোআ-আল্লাহুমা বিছমিকা আমুতু ওৱা আহয়া)

🍒 واللهم اعلم بالصواب 🍒

ইঞ্জামুল হক, দৰং, অসম।

إن ترد الأصل فارجع إلى

+918638731917 📞 Inzamul_78